

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj 23 Pr-7091/2020-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Moniki Ferić, u pravnoj stvari tužiteljice Marije Kovačević iz Pojatnog, Gajec 6E, OIB: 57582898481, zastupana po punomoćniku Marku Andrijaniću, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika Podgrađe ugostiteljstvo d.o.o. iz Zagreba, Gundulićeva 18, OIB: 79798087788, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 18. svibnja 2021., u prisutnosti tužiteljice, punomoćnika tužiteljice Marka Andrijanića, odvjetnica i zakonskog zastupnika tuženika Hrvatska Šimunića, 2. srpnja 2021.

p r e s u d i o j e

I./ Nalaže se tuženiku Podgrađe ugostiteljstvo d.o.o. iz Zagreba, Gundulićeva 18, OIB: 79798087788 da tužiteljici Mariji Kovačević iz Pojatnog, Gajec 6E, OIB: 57582898481 isplati plaću za mjesec veljaču 2020. u iznosu od 4.800,00 kn, te naknadu prijevoza u iznosu od 360,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 21.3.2020. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za tri postotna poena u roku od 15 dana.

II./ Nalaže se tuženiku da tužiteljici naknadi troškove postupka u iznosu od 1.500,00 kn sa zateznim kamatama tekućim od 2. srpnja 2021. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za tri postotna poena u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je kao radnica s tuženikom kao poslodavcem 21. siječnja 2020. sklopila Ugovor o radu na neodređeno vrijeme za radno mjesto pomoćni kuhar u restoranu Tip-Top u Zagrebu, Gundulićeva 18 (dalje: Ugovor o radu). Prema čl. 6. Ugovora o radu tužiteljici za obavljeni rad pripada pravo na plaću u iznosu od 4.800,00 kn bruto te naknada prijevoza u iznosu od 360,00 kn. Tuženik je dana 20. veljače 2020., bez ikakvog objašnjenja, pozvao tužiteljicu da hitno potpiše Sporazum o prestanku Ugovora o radu (dalje: Sporazum) te ju obavijestio da njezin radni odnos prestaje dana 29.2.2020. U članku 3. Sporazuma tuženik je potvrdio da

tužiteljici duguje plaću za period od 01.02.2020. do 29.02.2020. odnosno za mjesec veljaču. Prema Ugovoru o radu plaća za prethodni mjesec dopijeva najkasnije do 20-og u idućem mjesecu. Stoga je tužiteljčina tražbina dospjela dana 21. ožujka 2020. Tuženik do danas nije tužiteljici isplatio plaću za mjesec veljaču 2020., a odbio joj je izdati potvrdu o neisplati plaći. Naime, kako do kraja ožujka 2020. tužiteljica nije primila plaću za mjesec tužiteljica je u nekoliko navrata pozvala tuženika da joj isplati plaću za mjesec veljaču. Tuženik je to izričito odbio učiniti. Imajući u vidu navedeno tužiteljica je 20.5.2020. prijavila tuženika Državnom inspektoratu, Službi za nadzor radnih odnosa koji ju je Dopisom Klase: 116-01/20-01/321 od 30.6.2020. obavijestio da su tuženika pozvali na razgovor, da se isti nije odazvao te da je protiv istog podnesena kaznena prijava. Slijedom toga, nadležna služba državnog inspektorata uputila je tužiteljicu da svoje pravo ostvari putem nadležnog suda za radne sporove. Slijedom navedenog, tužbenim zahtjevom traži da joj tuženik isplati plaću za mjesec veljaču 2020. u iznosu od 4.800,00 kn, te naknadu prijevoza u iznosu od 360,00 kn, uz naknadu parničnog troška, sve sa pripadajućim zateznim kamatama.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Navodi da su točni navodi da je između stranaka sklopljen Ugovor o radu na neodređeno 21.1.2020. za radno mjesto pomoćnog kuhara kojim je ugovorena plaća u iznosu od 4.800,00 kn bruto te naknada prijevoza u iznosu od 360,00 kn. Dalje navodi da je općepoznata činjenica da je u ožujku 2020. Ministarstvo zdravlja donijelo Odluku o proglašenju epidemije bolesti COVID-19 uzrokovane virusom SARS-CoV-2 na području cijele Republike Hrvatske dok je Stožer civilne zaštite Republike Hrvatske 19.3.2020. donio Odluku kojom je točkom III. obustavio rad ugostiteljskih objekata svih kategorija, uz izuzetak usluge pripreme i dostave hrane, usluge smještaja, te rada pučkih i studentskih kuhinja. Zbog proglašene epidemije i ranije spomenute Odluke civilnog stožera od 19.3.2020. tuženik je imao iznimno velike poteškoće u poslovanju, te je pretrpio značajne financijske gubitke. Ove okolnosti su nesporno utjecale da tuženikovu mogućnost izvršavanja bilo kakvih financijskih obveza. Tuženik ističe kako tužiteljica nije radila cijelu utuženi mjesec, onako kako je to navedeno u tužbi, već je dio mjeseca veljače bila privremeno nesposobna za rad, uslijed čega joj ne pripada cijeli utuženi iznos, kao ni naknada prijevoza u punom iznosu. Slijedom navedenog, predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

3. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 21.1.2020. (list 4-6 spisa), Sporazum o prestanku ugovora o radu od 20.2.2020. (list 7 spisa), Dopis Državnog inspektorata od 30.6.2020. (list 8 spisa), Odluku o proglašenju epidemije bolesti COVID-19 od 11.3.2020. (list 16 spisa), Odluku o mjerama ograničavanja društvenih okupljanja, rada u trgovini, uslužnih djelatnosti i održavanja sportskih i kulturnih događanja od 19.3.2020. (list 17-19 spisa), saslušan je zakonski zastupnik tuženika i tužiteljica (list 31-32 spisa).

4. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz za sebe i sve dokaze u njihovoj ukupnosti sukladno čl. 8 Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 23/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19 - - dalje ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice osnovan.

5. Predmet ovog spora je zahtjev tužiteljice za isplatu plaće i troškova prijevoza za veljaču 2020.

6. Iz Ugovora o radu od 21.01.2020. proizlazi da je tužiteljica bila zaposlena kod tuženika na radnom mjestu pomoćni kuhar od 22.01.2020., te da su stranke u čl. 6. Ugovora ugovorile bruto plaću u iznosu od 4.800,00 kn i naknadu za prijevoz u iznosu od 360,00 kn, a koji će se isplaćivati za prethodni mjesec najkasnije do 20-og u idućem mjesecu.

7. Iz Sporazuma o prestanku radnog odnosa od 20.02.2020. proizlazi da su stranke sporazumno utvrdile dan prestanka radnog odnosa tužiteljice kod tuženika s danom 29.02.2020., te je tužiteljica potpisom ovog sporazuma u čl. 3. Sporazuma izjavile da nema nikakvih potraživanja od poslodavca osim plaće za period od 01.02.2020. do 29.02.2020.

8. Tužiteljica je izjavila da je radila kod tuženika od 21.1.2020. do kraja veljače 2020., te je obavljala poslove u kuhinji po nalogu šefa, te joj nije isplaćena plaća i troškovi prijevoza za veljaču 2020. Na kraju je potpisala sporazum o prestanku radnog odnosa, jer ju je tuženik tako tražio, a zvala je zz tuženika i tražila isplatu plaće, te mu je iznijela svoje probleme, te ju je on saslušao, a na kraju joj je rekao da joj ne želi isplatiti plaću i da joj ne želi izdati potvrdu za FINU.

9. Zakonski zastupnik tuženika Hrvatsko Šimunić je izjavio da je tužiteljica kod njega radila nekoliko mjeseci tj. mjesec, dva ili tri mjeseca, te joj nije isplaćena zadnja plaća i troškovi prijevoza za veljaču 2020., a ista nije isplaćena još nekolicini radnika sa kojima su se nagodili i kojima će ista biti isplaćena. Naime, lokal je zatvoren 19.3.2020. zbog covida, a već i prije toga je bilo problema u poslovanju, te problem sa nelikvidnosti, a kako lokal nema terasu, isti je još i danas zatvoren. U početku su nešto sitno radili dostave, ali su i to prestali jer se nije isplatilo. Tuženik sada nema zaposlenih, a od veljače 2020. su imali onoliko zaposlenih koliko im je država plaća potpore, te su ti radnici čekali otvorenje lokala do kojeg nije došlo. Ostalim radnicima je isplatio plaću za veljaču 2020.

10. Sud je prihvatio iskaze stranaka budući su u bitnom suglasni te su suglasni i sa materijalnim dokazima u spisu, te je temeljem istih utvrdio da je tužiteljica tijekom utuženog razdoblja tj. u veljači 2020. bila zaposlena kod tuženika na poslovima u kuhinji, te joj tuženik nije isplatio plaću i troškove prijevoza za veljaču 2020.

11. Stoga je tuženi dužan tužiteljici isplatiti neisplaćenu plaću za veljaču 2020. u iznosu od 4.800,00 kn i neisplaćenu naknadu za prijevoz za veljaču 2020. u iznosu od 360,00 kn sa zateznim kamatama tekućim od 21. ožujka 2020. do isplate, temeljem čl. 6. Ugovora o radu od 21.01.2020., te temeljem čl. 92. Zakona o radu ("Narodne novine" broj 93/14. - dalje: ZR) i čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., 41./08., 125/11. i 78/15. - dalje ZOO) pa je odlučeno kao u izreci presude.

12. Tuženik navodi da je općepoznata činjenica da je u ožujku 2020. Ministarstvo zdravstva donijelo Odluku o proglašenju epidemije bolesti COVID-19 uzrokovane virusom SARS-CoV-2 na području cijele Republike Hrvatske dok je Stožer civilne zaštite Republike Hrvatske 19.3.2020. donio Odluku kojom je točkom III. obustavio rad ugostiteljskih objekata svih kategorija, uz izuzetak usluge pripreme i dostave hrane, usluge smještaja, te rada pučkih i studentskih kuhinja. Nadalje,

navodi da zbog proglašene epidemije i ranije spomenute Odluke civilnog stožera od 19.3.2020. tuženik je imao iznimno velike poteškoće u poslovanju, te je pretrpio značajne financijske gubitke. Ove okolnosti su nesporno utjecale da tuženikovu mogućnost izvršavanja bilo kakvih financijskih obveza. Međutim, navedene okolnosti nisu pravno odlučne za neisplatu plaće i troškove prijevoza za veljaču 2020. tužiteljici.

13. Nadalje, tuženik navodi da tužiteljica nije radila cijelu utuženi mjesec, već je dio mjeseca veljače bila privremeno nesposobna za rad, uslijed čega joj ne pripada cijeli utuženi iznos, kao ni naknada prijevoza u punom iznosu. Međutim, navedene činjenice tuženik nije ničim dokazao, a niti je imao daljnjih dokaznih prijedloga na te okolnosti, već su stranke na ročištu 18.05.2021. suglasno izjavile da nemaju daljnjih dokaznih prijedloga, odustali su od drugih dokaznih prijedloga, te su predložili zaključenje glavne rasprave pa je sud uz suglasnost stranaka zaključio glavnu raspravu. Kako tuženik ničim nije dokazao svoje navode o privremenoj nesposobnosti tužiteljice za rad tijekom dijela veljače 2020., a navedeno ne proizlazi niti iz jednog provedenog dokaza, to ovaj sud smatra da su ovi navodi neistiniti i nedokazani.

14. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1 ZPP, te su troškovi odmjereni prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 91/04, 148/09, 142/12), a prema vrijednosti predmeta spora. Tako je tužiteljici priznat trošak zastupanja po punomoćniku i to za sastav tužbe po Tbr. 7/1 - 50 bodova, te ročište 23.2.2021. i 18.5.2021. po Tbr. 9/1 - po 50 bodova za svako, što uz vrijednost boda od 10,00 kn iznosi ukupno 1.500,00 kn. Odluka o kamatama na parnični trošak temelji se na čl. 29. st. 2. ZOO i čl. 30. st. 2. Ovršnog zakona.

U Zagrebu, 2. srpnja 2021.

Sudac:
Monika Ferić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno u 5 primjeraka putem ovog suda u roku od 8 dana.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2 t. 1, 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10 i 11 ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. st. 1 ZPP-a).

DNA:

1. Pun. tužiteljice
2. Tuženiku
3. Spis

Broj zapisa: **eb2fd-5aec0**

Kontrolni broj: **039b2-61e79-dde46**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MONIKA FERİĆ, L=ZAGREB, O=OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.